

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 19. De multiplici diuisione suspensionis,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

CAPVT XVIII.

De nomine & definitione suspensionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Modi varij quibus suspensio accipitur in iure.
- 2 Quomodo conueniant & differant excommunicatio suspensio, & interdictum.
- 3 Definitio suspensionis, prout est huius loci propria; & qua colligantur ex eo quod sit censura Ecclesiastica.
- 4 Explicatio eius quod dicitur, eam esse Ecclesiasticam personam.
- 5 Imponitur tantum ob culpam propriam.

Non suspensio (quod relatum ad mores significat prohibitionem potestatis ab usu sui officij) variis modis in iure sumi obseruatur. Primo quidem, vt ex communi Doctorum sententia Nauar. habet in Enchir. cap. 27. nu. 151. latissime, vt extendatur etiam ad officia non Ecclesiastica; quod illa sunt agendi causas in foro, promouendi ad Magisterium, vel Doctoratum, Notariatum, & similia; quæ latitudo quanta sit, videri potest in glossa ad Clementinam Cupientes, verbo *Suspensi*. De pœnis. Deinde sumi paulo angustius, vt ad sola quidem officia Ecclesiastica se extendat; sed completur eas etiam suspensiones ab usu Ecclesiastici officij, quæ sine vilo peccato contrahuntur; quales sunt contractæ ob senectutem lepram, debilitatem, aut aliam infirmitatem, prout loco citato Nauar. attingit, cap. Tua nos, cap. De Recl. tribus, cap. finali, De Clerico ægrotante, & cap. i. eod. tit. in 6. Tertio adhuc magis anguste, vt extendat se ad solas suspensiones ab usu officij Ecclesiastici, quæ contractæ sunt ob culpam; ita tamen vt amplectatur tam eas quibus Ecclesiasticus suspenditur, quoad alios tantum, quam eas, quibus vel quoad se tantum, vel quoad se simul, & quoad alios. Quam varietatem suspensionum refert & confirmat glossa ad cap. fin. De cohabit. Cleric. & mulierum. verbo *Quoad seipsum*; vbi ait suspensum quoad alios tantum dici, verbi gratia, Clericum existentem in ciuitate interdicta propter aliquod peccatum ciuium. Ibi enim existens celebrare non potest; non quidem ratione sui, quia alibi posset; sed solum ratione talium ciuium, quibus interdictum est diuinis. Suspensum vero quoad se tantum, & non quoad alios, dici omnem Ecclesiasticum existentem in peccato mortali, quia quamdiu ipsum non pœnitit peccati, nullo modo celebrare potest quin peccet mortaliter; sed alij non prohibentur ipsum celebrantem audire, iuxta textum expressum in citato cap. finali. Quarto, angustius adhuc, vt excludat eas suspensiones quæ tantum sunt quoad alios; completur vero omnes eas, quibus Ecclesiasticus ob culpam suam priuatur usu officij Ecclesiasticorum. Qua ratione nomen suspensionis extenditur ad excommunicationem & interdictum.

Vbi aduerte excommunicationem, suspensionem & interdictum posse versari in eadem re, sed diuersa tamen ratione; cum enim conueniant in hoc, quod sint censura, id est, pœnæ quibus fideles ob aliquam culpam priuantur bonis Ecclesiæ; hæcque bona spectari possunt tum secundum se, & prout sunt absolute bona Ecclesiæ; tum vt fideles in eis inter se communicant, tum demum, vt eorum exercitium, siue in conferendo, siue in recipiendo est Ecclesiasticum: in illis spectatis primo modo, versari potest interdictum; secundo vero modo excommunicatio; & tertio suspensio proprie dicta. Quæ adhuc sumitur tum generaliter, vt completur deponitionem & degradationem (quam acceptione attingit D. Anton. 3. par. tit. 27. cap. 4. vers. *Videtur autem*) tum specialiter, vt eadem excludat. Hæcque de demum acceptio est huius loci propria.

Secundum quam suspensio definitur Ecclesiastica censura, qua personæ Ecclesiasticæ, ob suam culpam prohibetur usus sui officij, vel beneficij Ecclesiastici in totum, vel ex parte; in certum tempus, vel in perpetuum. In qua definitione prima particula, hoc est, Ecclesiastica censura, (quemadmodum in memorato num. 151. Nauar. interpretatur) significat suspensionem esse pœnam quæ inferri non potest nisi ab habente Ecclesiasticam iurisdictionem in foro exteriori. Vnde colliges primo, quod si Episcopus suspensionis sententiam fe-

rat in Clericum non sibi subditum, eam nullo modo ligare. Secundo, si Confessarius in foro pœnitentiali, Clerico confitenti prohibeat usum sui ordinis, talem suspensionem non esse istius rationis, nec censuram Ecclesiasticam, cum ex hypothesis, non inferatur ab habente iurisdictionem in foro exteriori. Atque adeo (vt expressit glossa ad cap. Is qui, De sentent. excommunic. in 6. verbo *In iure*) si ille contra Confessarij prohibitionem celebraret, etiam si grauius delinqueret, non incurreret in irregularitatem cui subiiciuntur illi, qui exercent ordinis actum, a quo per censuram Ecclesiasticam suspensi sunt.

Secunda vero particula, qua prohibetur personæ Ecclesiasticæ, ex eodem Nauar. excludit quascumque prohibitiones factas, siue personis non Ecclesiasticis, siue etiam Ecclesiasticis, sed non de iis quæ ad eas spectant, prout Ecclesiasticæ sunt: nam suspensio de qua agimus, tantum ab Ecclesiastico officio, vel beneficio, vel ab vtroque simul: vt autem Ecclesiasticum officium, sic & Ecclesiasticum beneficium proprium est Ecclesiasticæ personæ, quatenus Ecclesiastica est. Videri potest Suarez tom. 5. in 3. partem D. Thomæ, disput. 26. sect. 3. num. 9. 10. & 11.

Separat quoque censuram hanc ab excommunicatione & interdicto, quibus non modo Ecclesiastici, sed etiam laici affici possunt. Ideo autem in hac definitione ponitur potius nomen Ecclesiasticæ personæ, quam Clerici (prout notat Henriquez lib. 13. cap. 31. §. 2.) quod regularis quoque non Clericus, siue vir, siue femina, huic censuræ subiiciatur, cum ab officio suo priuati suspensio dicitur. Imo, & ad laicum potest extendi per accidens; nempe quatenus contingit ipsum ex Ecclesiæ priuilegio habere officium Ecclesiasticum; quale est nominandi beneficium, in eo, cui ab Ecclesiâ concessum est ius patronatus.

Tertia porro particula, ob suam culpam, excludit, ex eodem Nauar. prohibitiones quæ sunt ob senectutem, vel infirmitatem, aliamve causam quæ vacantem; separatque hanc censuram ab irregularitate, quæ impedit quidem in Clerico exercitium ordinis; non tamen sicut suspensio, prout ipsum est quoddam officium Ecclesiasticum; sed prout est quidam cultus diuinus; in quo prohibendo ratio habetur, non modo peccati; sed etiam indecentiæ. Vnde fit, vt non semper ob culpam, sed interdum ob actionem etiam bonam subiiciatur quis irregularitati; veluti Index qui vt iustitiam tueatur, nocentes afficit extremo supplicio. Reliqua demum pars indicat propriam rationem suspensionis per ea quibus priuatur; simulque varias eiusdem species insinuat; de quibus in cap. sequenti dicendo, tradentur sufficienter ea quæ ad illius explicationem pertinent.

CAP. XIX.

De multiplici diuisione suspensionis.

S V M M A R I V M.

- 6 Magna ex parte suspensio eadem ratione diuiditur quæ excommunicatio.
- 7 Diuisio in maiorem & minorem non habet in ea locum, sicut habet in excommunicatione.
- 8 Duas alias habet, quæ non cadunt in excommunicationem.
- 9 Documentum de suspensione ab officio.
- 10 Difficultas de eadem; an si fiat simpliciter ab officio, censenda sit esse & a beneficio.
- 11 Quid videatur de ea tenendum.
- 12 Simpliciter suspensus ab officio, a quocumque officio Clericali intelligitur suspensus.
- 13 Suspensus tantum ab actibus ordinis; vel tantum ab actibus iurisdictionis.
- 14 Suspensus a diuinis, & suspensus ab ingressu Ecclesiæ.
- 15 Suspensus ab ordine inferiori, suspendi a superiori, non contra; quomodo dicitur beat. intelligi.
- 16 Suspensus (etiam simpliciter) ab usu ordinum, non impeditur Sacramenta sumere, nec psallere in choro, nec concipiari.
- 17 Suspensus a Pontificalibus.
- 18 Suspensus a beneficio.
- 19 Quatenus is possit aliquid sibi ex fructibus beneficij accipere.

20 *Suspensus a beneficio in vno loco, non censetur suspensus ab aliis beneficiis quae habentur extra territorium suspendentis: quod tamen patitur aliquam exceptionem.*

21 *De suspensione facta per distinctionem: & a facta simpliciter, neg. officio, neg. beneficio expresso.*

6. **V**T excommunicatio, sic & suspensio diuidi potest in generalem, vel specialem: a iure, vel ab homine: comminatoriam, vel latae sententiae: validam, vel invalidam: absolutam, vel conditionalem; nam vtrique ei censurae affectiones istae communes sunt: de quibus nihil speciale hic occurrat addendum ad ea quae dicta sunt in praeced. lib. 9. cap. 6. sect. 2. & sequentibus.

7. Nonnulli autem sunt; vt Angelus Suspensio 1. num. 39. & in eodem verbo num. 2. Tabiena, atque Armilla, qui indicant vt excommunicationem, sic suspensionem diuidi in maiorem & minorem: illam appellantes maiorem, cui conuenit definitio in superiori cap. tradita: minor e vero qua ob peccatum aliquod mortale Clericus ab exercitio sacri ordinis arceatur, quoad se tantum & non quoad alios, iuxta cap. Quaesitum, De cohabit. Clericorum & mulier. quod idem est ac prohiberi Sacramenta percipere, non autem aliis ea conferre, iuxta cap. Si celebrat, De Clerico excommunicato. Sed Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 152. §. 4. merito improbare videtur. Etenim hic agitur de suspensione, quae poena est Ecclesiastica, seu per Ecclesiasticos canones inducta: qualis non est prohibitio vsus ordinis sacri ob peccatum mortale, proueniens ex iure naturali, sicut Tabiena, Syluest. & Armilla in iisdem locis admittunt, citando D. Thom. in 4. dist. 24. q. 1. art. 3. quaest. 5. dicentem, quod lex (scilicet naturalis, ex Tabiena ibidem) praecipiat, vt homo iuste & sancte ea quae iusta, sancta quae sunt, exequatur. Deinde quoad a celebratione Missae prohibetur minore excommunicatione irretitus, non est necessario tribuendum censuram ab illa distinctam: sed eidem tribuitur tanquam effectus eius secundarius: nimirum quod illa arceat ad perceptionem cuiusvis Sacramenti, arceat quoque a Missae celebratione, quae sine aliqua tali perceptione non peragitur.

8. Duae vero dantur suspensionis diuisiones, quae non habent locum in excommunicatione. Altera est, quae dicitur lata in poenam delicti perpetrati; & quaedam lata ob contumaciam. Altera, quod quaedam suspendat ab officio tantum: quaedam a beneficio tantum; & quaedam ab vtroque simul. Atque rursum vnaquaeque horum suspendat siue ab officio, siue a beneficio; vel in totum, vel aliqua ex parte: & vel ad certum tempus; vel in perpetuum, nisi quod iuxta Panorm. ad cap. A. §. De iudiciis, nu. 7. suspensio in perpetuum accipiat rationem depositionis: sed cum alij ad depositionem requirant, vt prius sine spe restitutionis, nihil opus est nos vt ea restrictione: quia suspensus, etiam in perpetuum, relinquatur in spe impetrandae absolutionis. Quod autem diuisiones haec non habeant locum in excommunicatione: patet ex prioribus quidem, quia excommunicatio fertur tantum in contumacem. De posteriore vero, quia vnaquaeque maior excommunicatio priuat totum, iisdemque bonis, quibus altera. Vnde non potest in illis eo modo quo in suspensionibus, varietas specierum subiectarum distingui.

Documenta notanda circa diuisionem suspensionis in eam quae est ab officio, in eam quae a beneficio, & in eam quae ab vtroque.

9. **C**AETERVM circa eandem posteriorem diuisionem obseruanda sunt sequentia documenta. Primum est. Certum esse quidem, cum fertur suspensio ab officio, addita particula exclusiua tantum, illum in quem fertur, non suspendi simul a beneficio: quia sensus propositionis exclusiuae: Suspende te ab officio, tantum, sic exponitur; Suspende te ab officio, & ab aliis non te suspendo. Attamen vt fructus beneficij percipere possit; onera illius quoque ob suspensionem per se exercere non permittitur, impleere debet per alium, prout tangit Henriquez lib. 13. cap. 32. §. 3. sub fin. Ad idem quod etiam si defectus ita suspensi occultus est, suspensus ipse, quia Concilium Constant. non intendit censuram hanc fauere per suum priuilegium: nec eligi, nec promoueri posse ad beneficium. Intellige autem saltem licite: nam posse valide,

docet Suarez tom. 5. in 3. part. disput. 26. sect. 3. n. 8. & dist. 27. sect. 1. n. 25. quem Lessius sequitur lib. 2. De iustitia cap. 34. n. 116. in posteriori editione.

10. In controuersia autem versatur, an cum suspensio simpliciter fertur: vt cum simpliciter dicitur; Suspende te ab officio, is in quem fertur, suspendatur simul a beneficio? Parti autem affirmanti fauet, quod propter officium, datur beneficium, ex cap. fin. De re scriptis in 6. ita vt hoc nitatur in lo; sicut adificium fundamento. Iam vero (vt Panorm. habet ad cap. Cum dil. etus. De consuetud. numer. 20.) si quis suspendatur a fundamento, suspensus videtur ab omni eo, quod est supra fundamentum, iuxta cap. Cum Paulus, 1. quaest. 1. Quare qui suspenditur simpliciter ab officio, videtur & a beneficio suspendi. Parti vero neganti ex aduerso fauet, quod poena non sunt interpretatione amplianda; praesertim si nihil ad id cogat: vt accidit in hac re: quadoquidem datur suspensio ab officio, quae non est a beneficio (alioqui enim communi consensu recepta tum membrum diuisionis, de qua agimus, reicienda esset tanquam abundans) de qua possunt intelligi iura, cum loquuntur absolute de suspensione ab officio: praesertim cum nullum sit, quod definit suspensum ab officio esse & a beneficio: sique aliquod sit, quod statuat suspensioni ab officio adiunctam esse suspensionem a beneficio, clare id exprimat: vt patet ex capit. Si quis sacerdotum, & ex cap. Eos etiam, distinct. 82. Quare quando non exprimit, merito censetur tantum statuere suspensionem ab officio sine suspensione a beneficio. De qua difficultate pluries Suarez, tomo 5. in 3. part. disput. 26. sect. 3.

11. Pro resolutione autem videtur tenendum cum Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 160. suspensum simpliciter ab officio non esse pariter a beneficio, quoad ea quae dantur non interessant, vt ipse loquitur, diuinis officiis; nisi suspensio sit tam diuturna (exemplum est, quod ex aliis habet Henriquez lib. 13. cap. 32. §. 3. cum ob aliquod graue crimen suspenditur quis a iudice in perpetuum, ne possit licite exercere officium beneficio annexum) quae tacite, vel expresse vim habeat priuationis. Nam ratio ante illata pro parte affirmatiua contra negatiuam, ostendit quidem suspensionem simpliciter ab officio, merito censeri suspensionem a beneficio, quoad ea quae dantur ipsi interessanti diuinis officiis, quoniam illa fundantur in ipso officio, vsu eius praesupposito: non autem quoad alia, quae fundantur in officio simpliciter: quia suspensio ab officio, non est priuatio officij, sed tantum cohibitio vsus illius. In hoc enim ratio illius consistit, vt potestatem officij, vel beneficij faciat stare & manere quasi pendente: sicut & ratio dubitationis in eo consistit, quod iudicium intellectus stare faciat, & quasi pendere. Ac proinde sicut dubius quamdiu dubius est, suspensus quidem dicitur, non tamen priuatus iudicio: ita nec irretitus hac censura, censetur officio, vel beneficio priuatus, sed tantum ab vsu impeditus vi eiusdem censurae.

12. SECVNDVM documentum est. Clericum suspensum simpliciter ab officio, intelligi suspensum non modo ab officio ordinis, sed etiam ab officio iurisdictionis: atque adeo ab alio quocumque Clericali ex Panorm. cum ante finem memorati num. 20. ait, nomen officij cum de hac re agitur, esse valde latum, ita vt quidquid praeter beneficium habet electus, id sit officium. Ad confirmationem autem facit quod, omnis suspensio sit officij vel beneficij, vel vtriusque simul. Quare omnis ea, quae non est beneficij, est officij. Vnde non videtur assentiendum glossae primae ad cap. Audiuimus, 24. quaest. 1. in eo quod habet suspensum ab officio, posse ea quae iurisdictionis sunt, exercere. Nam cum suspensio quatenus censura, vel sit ab officio, vel a beneficio, nec suspensio a iurisdictione, sit suspensio a beneficio, certe erit suspensio ab officio, atque adeo ille, qui suspensus est simpliciter ab officio, est & a iurisdictione; nec potest exercere ea quae sunt iurisdictionis. Adde ex eodem Panorm. ibid. (quod & patet ex eo ipso cap. Cum dilectus, De consuetudine) ipsum nec eligi posse, nec eligere; non quidem eligi, quia nequit exercere officium ad quod tenetur electus: neque eligere: quia is actus est officij. Ex hypothesi autem is de quo agitur suspensus est simpliciter ab officio. Latius de hac re Suarez, tomo 5. in 3. partem D. Thomae disput. 26. sect. 1.

13.

TERTIUM est, quod habet Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 160. Suspendum a actibus ordinis, non esse ab actibus iurisdictionis: nec e contra, suspendum ab actibus iurisdictionis, suspendum esse ab actibus ordinis. Ratio vero est, quia sicut intra latitudinem muneris personae Ecclesiasticae suspensio ab officio praescindit a suspensione a beneficio, & contra: sic & intra latitudinem officij eiusdem personae, suspensio ab ordine praescindit a suspensione a iurisdictione, & contra. Id vero, ut attigit idem Nauar. intelligendum est cum hac moderatione: nisi vnus actus sit alteri annexus; quia tunc suspensio vnus secum trahit suspensionem alterius: ut suspensio ab usu sacerdotij, suspensionem ab usu spiritualis iurisdictionis, qualis est ad Sacramenta administranda ex officio proprio. Eandem doctrinam latius adhuc persequitur Suarez in citata disput. 26. sect. 4. Sed ad iudicium de peccatis nobis propositum, ista quasi fundamenta icisse, sufficere potest.

14.

QUARTUM documentum est. Suspensionem a diuinis, per quam suspensus prohibetur non modo officia diuina celebrare, sed etiam illa audire dum celebrantur; intelligendam esse de celebratione diuinorum officiorum publica & solemnitate: ut argumento est, quod illa suspensus, tenetur priuatim recitare suum officium, ex communi sententia, quam Felinus confirmat ad cap. Apostolica, De exceptionibus, num. 16. Ratio vero in promptu est: quia nocens non debet esse melioris conditionis, quam innocens; neque ex sua iniquitate commodum reportare. In qua recitatione, ut idem Felinus ibid. ait, quia debet abstinere ab iis quae sunt propria personae sacris ordinibus initiatae, non poterit dicere; Dominus vobiscum.

QUINTUM est. Suspensionem ab ingressu Ecclesiae (ut habet Sylu. in verbo Suspendio, quae 5. & patet ex cap. Is cui, De sentent. excommunicat. in 6.) hoc consistere, quod Clericum suspendat a publico in Ecclesia exercitio officij cuiusque diuini: siue ordinis, ut sacerdotij; siue alterius Clericalis officij, ut psallendi in choro: ita ut eiusmodi suspensione irretitus peccet, & quidem mortaliter: tum peragendo ipsa officia diuina in Ecclesia: tum eam intrando, ut oret dum illa peraguntur, tanquam inobediens scilicet prohibitioni directe factae in re graui. Quamquam tamen potest licite intrare ipsam Ecclesiam, ibique orare quo tempore diuina officia non dicuntur: ac etiam extra illam diuina officia priuatim peragere: ut exempli gratia celebrare Missam cum altari portatili in sacello, oratorio, & priuato; seu quod non est per Episcopum pro celebratione designatum in perpetuum: non tamen in publicis conuentibus populi, ut in casibus coron militibus.

Atque si non simpliciter ab ingressu Ecclesiae, sed tantum alicuius certae ingressu suspensus est, potest in alia Ecclesia celebrare diuina officia, perinde ac si liber esset ab omni suspensione. Adde, neque hoc suspensiois genus adimeret iurisdictionis usum, ex eodem Syluestro. Pro quo rationem habet Armilla in verbo Suspendio, num. 8. quod poena extendi non debeat ultra suos limites. Vnde fit, ut non impediatur quin Praelatus o modo suspensus possit excommunicare; aut ab excommunicatione absolueret, eligere; aut conferre beneficia, aliosque eiusmodi actus ad iurisdictionem pertinentes exercere.

15.

SEXTUM est, cuius meminerunt Angelus in verbo Suspendio, num. 3. Sylu. in citata quae 5. Suspendum ab officio inferioris ordinis, suspendi simul ab officio superioris ordinis: non contra, suspendum ab officio superioris ordinis suspendi ab officio inferiorum: v.g. suspendum ab officio Diaconatus, suspendi ab officio sacerdotij; non item suspendum ab hoc, suspendi ab illo; & sic de caeteris. Ratio esse potest: quia, ex Cap. Cum illorum, De sententia excommunicat. §. Primos, maiora intelliguntur illis prohibita, quibus verita sunt minora: non tamen contra. Quae ratio similiter ostendit id, quod iidem auctores addunt, Episcopum suspendum a collatione alicuius inferioris ordinis, non posse conferre vllum ex ordinibus superioribus: suspendum vero a collatione ordinis superioris posse conferre omnes ordines inferiores. Ratio vero est, quod inferiores comparatione superiorum, non contrahunt instar fundamenti, quo sublato corrumpunt cetera quae eo nituntur.

Quod quidem intelligendum est cum duplici limitatione. Vna est, ut si feratur suspensio cum particula exclusiva, tantum, dicendo v.g. Suspendo te tantum ab exercitio, vel a collatione Diaconatus, is in quem fertur, non suspendatur a superioribus ordinibus, sicut nec ab inferioribus. Altera est, ut suspensus ab aliquo ordine, non prohibetur exercere eiusdem ordinis officium, quod permittitur iis, qui non sunt illo initiati: ut baptizare sine solemnitate, quod permittitur laico: item in Missa Epistolam sine solemnitate cantare, cereos, vel vireolos ferre, prout laicis conceditur. Quam esse communi sententiam tangit Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 163. circa medium.

Multo vero minus prohibetur exercere ea quae sunt ordinum. Quocirca suspensus, etiam simpliciter, ab usu ordinis, potest tum recipere Sacramenta, tum psallere in choro, cum neutrum sit actus ordinis, ut argumento est, quod laicus, aut saltem prima solummodo tonsura initiatus, possit ut Sacramenta recipere, sic & in choro psallere. Potest etiam concionari; quia hoc non esse officium proprium ordinis, quicquid contradicat Nauar. in cit. num. 163. versus finem: ex eo intelligitur, quod possit concedi simplici Clerico, imo & laico: prout habitum est in praeced. lib. 18. nu. 121. & notat Henriquez lib. 13. cap. 32. §. 5. At ea quae sunt propria ordinum, non nisi habentibus ipsos ordines concedi possunt. Nec refert quod in ordinatione Diaconi tradatur ei potestas praedican- di Euangelium. Id enim fit ex decencia per quamdam consequentiam; ut sicut publice legit Euangelium populo, sic possit illud eidem declarare.

Denique potest suspensus vocem dare in aliqua electione: quod non esse officium proprium ordinis, argumento est, quod Moniales possint vocem dare in electione, ex cap. Indemnitatibus, De electione in 6. Nec est quod opponatur ex Clement. Ut ij qui, De aetate & qualitate. Canonicum earentem ordine prohiberi dare vocem. Nam, ut respondet Felinus ad Cap. Apostolica, De exceptionibus, num. 16. inde tantum colligitur requiri ordinem in Canonico; ut dare possit vocem, non autem absolute, quod dare vocem in electione sit actus ordinis.

SEPTIMUM est. Suspensionem a Pontificalibus esse, quae suspenditur ab officio eo, quod est proprium Episcopi; ita ut non possit conferre primam tonsuram, vel ordines, aut confirmationem, nec consecrare Christum, nec consecrare Ecclesias, aliaue similia facere; etiam si non sit adeo a iurisdictione suspensus, ex Panorm. ad cap. Cum dilectus, De consuetud. nu. 20. quem sequuntur Angelus Suspendio 3. num. 3. Syluest. eodem verbo, quae 5.

OCTAVUM est, quod Nauar. expressit in Enchir. cap. 27. num. 160. & late tractat Suarez in citato tom. 5. disput. 27. suspendum a beneficio non suspendi ab ordine, nec a iurisdictione, quae ei conuenit alia ratione, quam beneficii a quo est suspensus. Quod de aliis officiis similiter dici posse, ex eo patet; quod non tam veniant nomine beneficii quaecumque alia officia, quae non conueniunt beneficiario ratione sui beneficii; quam ordo, vel iurisdictionis; ac proinde si suspensus quae sit a beneficio, non est interuentione ad has extendenda, iuxta cap. In penis, De regul. iur. 6. certe nec erit ad illa.

Post glossam autem ad cap. Cum Vintoniensis, De elect. verbo admiserant, notat Syluester in verbo Suspendio, quae 5. cum eoque alij, quorum meminit Henriquez, lib. 13. cap. 32. §. 4. in margine litera C. Atque initio citatae disput. Suarez probat; quod suspensio a beneficio extendatur tantum ad fructus beneficiorum, non autem ad facultatem ministrandi in spiritualibus vel temporalibus; hoc est, impediatur tantum perceptionem fructuum, non autem executionem officiorum ob quae beneficia dantur. Ratio est, quia per se suspensionem beneficiarij non tollitur ei beneficium; ut ex eo patet, quod si nimium pertinax sit, aut addat noua crimina, eidem suspensioni addi debeat priuatio a beneficio, iuxta textum expressum in cap. Sicut, De cohabit. Clericorum, & mulierum; & in cap. Cupientes, De elect. in 6. Inde enim intelligitur suspendum a beneficio non esse illo priuatum eo ipso; adeoque manere obnoxium obligationi, quam beneficium tanquam intrinsece sibi coniunctam secum adfert; nimirum exequendi ministeria ob quae illud fuit institutum, & ei datum; liqui-

dem

REGINA
DI
PRAE
EDR
E: V

dem ex Cap. finali De re scriptis in 6. propter officium datur beneficium; quia in re non licet fraudare fundatores. Quod fructus non accipiantur, sit in pœnam iustam; quæ si haberet; coniunctam liberationem ab executione officij; non incommodaret, nec pœnæ rationem haberet.

19. **H**IS ADDI potest primo illud, de quo Felinus ad Cap. Apostolicæ, De exceptionibus, nu. 9. & 10. & communem resolutionem esse Suarez ait 10. 5. disput. 27. sect. 2. nu. 5. illum qui à beneficio suspenditur propter admisionem delicti, non ita priuari omnibus fructibus suorum beneficiorum; quin iuste possit aliquid sibi retinere ad necessariam vitæ sustentationem propter decentiam ordinis Clericalis. Intelligatur autem nisi de patrimonio, aut aliqua honesta industria vivere possit; quia tunc, inquit Felinus in eodem nu. 10. nihil habere potest de beneficio Ecclesiastico. Eum vero qui à beneficio suspenditur propter contumaciam, nihil omnino sibi ex fructibus beneficij retinere posse. Ratio est, quæ habet idem Felinus nu. 9. quod ille obediendo possit talis suspensionis absolutionem obtinere quotiescumque voluerit.

Duplex tamen in hac re moderatio adhibenda est, ut idē Felinus num. 10. addit. Altera, nisi ipse suspensus aliqui fame periturus esset; altera, nisi iusta causa excusaret ipsum non valentem se expedire à tali vinculo. Cum enim hoc requiratur tempus ad conferendum de negotio, ac procedendum iuxta formam iuris, tunc cum incipit obedire; potest aliquid licite accipere.

Addi potest secundo, quod in sequen. nu. 12. confirmat Felinus; cum suspensio à beneficio fuit iniusta, vel nulla, posteaquam de eius iniustitia, vel nullitate constiterit, restituendos esse omnes fructus ablatos tali suspensio; immo & distributiones quotidianas, si priusquam suspendetur, frequentabat chorum: non item si ante suspensionem non frequentabat; etiam si enim ea iudicetur iniusta, vel nulla, non sunt illi distributiones quotidianæ restituendæ, quæ fuissent negatæ non suspensio, tanquam non frequentant chorum. Quando vero suspensio à beneficio iusta est & valida, ea durante fructus omnes eiusdem beneficij conuertuntur in utilitatem illius Ecclesiæ in qua ipsum est erectum; distributiones autem quotidianæ debentur aliis qui chorum frequentant. Dubia porro existente validitate, vel nullitate talis suspensionis; sequentrandi sunt tunc fructus, tam beneficiorum, quam distributionum quotidianarum; atque si postea de validitate constiterit, fructus beneficij sunt applicandi Ecclesiæ, & distributiones aliis qui chorum frequentant: sin contra de nullitate constiterit, fructus sunt restituendi suspensio, & interdum distributiones quotidianæ, secundum antedicta.

Aduerte obiter, quod Suarez notat in citata disput. 27. sect. 1. nu. 29. & 30. distributiones quidem eas quæ de consuetudine, aut Superioris autoritate sunt beneficio annexæ, tanquam stipendia exercentium illius ministeria, comprehenduntur nomine fructuum beneficij, quibus istiusmodi suspensio priuat: non item alias, quæ non dantur propter prædicta ministeria, sed propter alia opera, ipsi beneficio annexa tantum ex pia fidelium voluntate & dispositione, ut sunt stipendia, seu elemosynæ quæ beneficiario dantur pro Missis, & aliis diuinis officiis extraordinarie celebrandis; ut sit in exequiis defunctorum.

20. **A**ddi potestremo potest ex eodem Felino in sequenti num. 16. Licet is qui in vno loco est suspensus ab officio, sit quoque in aliis locis (eo quod talis suspensio atineat ad ordinem impediens illum vsum qui non est ad certum locum definitus) suspensus tamen à beneficio in vno loco, non intelligi suspensum ab aliis beneficiis, quæ ipse habet, vel habere potest extra territorium suspendentis: eo quod talis suspensio à iurisdictione quæ non extenditur ultra territorium illius qui ea vitur, procedat ac pendeat totaliter.

Admonet autem idem author istud non habere locum quando suspensio est à iure; quod, sicut & iurisdictione Papæ, à quo latum est, extenditur ad omnem Christianum orbem: nisi forte esset suspensio lata ob causam, quæ certam tantum Ecclesiam concerneret: quoniam in hac tantum illa effectum suum fortiretur. Nec item locum habere cum Episcopus Clericum sibi subditum ita exigente enormitate, & infamia criminis quod patrauit, suspensio expressè ab omni

beneficio: tunc enim esset suspensus etiam ab illis beneficiis quæ sunt extra suspendentis territorium: quia licet iurisdictioni Episcopi limitata sit respectu beneficiorum; non est tamen respectu talis personæ, quam potest inhabilitare ad omnia beneficia; ut argumento est quod degradatus ab illo, priuetur omnibus beneficiis quæ vbiq; habet. Videri potest Suarez in eadem disput. 27. sect. 1. nu. 17. & aliquot sequentibus. Vbi etiam consequenter à num. 25. docet suspensionem factam ab omni beneficio; impedire acquisitionem noui beneficij, non quod collatio sit ipso iure irrita, sed quod sit à Iudice, vel Superiore irritanda.

21. **P**OSTREMVM documentum est, quod Henriquez habet l. 12. cap. 22. §. 4. aliis citatis lit. E. in margine: suspensionem factam per disunctionem; nempe ab officio, vel à beneficio, non tenere: cum propter ineptam sententiæ incertitudinem, non sit maior ratio, cur in quem fertur, non eximatur ab vnius potius: quam ab alterius istorum duorum suspensione. Quod tamen non videtur admodum tutum. Nam fundamento quo nititur facile occurri potest dicendo; in pœnis iniungendis disunctionem non adferre incertitudinem, quæ reddat sententiæ irritam: ut ex eo patet, quod in foro conscientie Confessarius possit pœnitenti iniungere, ut vel aliquo certo die ieiunet, vel det certam elemosynam: & in foro externo possit aliquis damnari, ut vel ferat aliquot verbera, vel soluat certam pecuniæ summam. Quare & poterit aliquis in pœnam delicti à Iudice suspendi ab officio, vel à beneficio. Adeo ut glossa ad Cap. Latorem, De Cleric. excommunic. ministrante, verbo Ab officio, habeat, sic suspensus debere abstinere tam ab officio, quam à beneficio. Quamquam videri potest sufficere, ut ab altero eorum quod maluerit, abstinere: sicut in aliis pœnis quæ sub disunctione imponuntur: nisi aliam suspendentis intentionem fuisse constet; quia censura plus dependet à voluntate proferentis illam, quam ex verbis.

At vero si suspensio facta esset simpliciter, id est, non expresso officio vel beneficio (ut si per imperitiam Iudex ferat sententiæ sub hac forma; Ego te suspendo, nihil aliud addens) ab omnibus, hoc est, ab officio, & à beneficio existimanda est facta: quia sicut is qui excommunicatur sub hac verborum forma absoluta Excommunico te: censetur, ex Cap. Si quem, De senten. excommunic. ligari maiore excommunicatione, quæ sine restrictione sortiatur excommunicationis effectus: ita qui suspenditur sub ista forma; Suspendo te: censendus est irretri suspensione, quæ absque restrictione priuet tam officio, quam beneficio, nisi aliud constet ex circumstantijs, & potissimum ex intentione Iudicis.

CAPVT XX.

De causis suspensionis.

SUMMARIUM.

22. Suspensionis causa efficiens eadem est quæ excommunicationis.
23. Prohibitio facta pœnitenti à Confessario, non habet rationem suspensionis: nec item facta ab Abbatisa Clericis sibi subiectis.
24. Sine Capituli iudicio Episcopus Sacerdotem suspendere prohibetur: & quando valeat suspensio lata à suspensio.
25. Sola persona Ecclesiastica suspendi potest.
26. Ferri potest suspensio in communitatem.
27. Ob aliquam culpam ferri debet, eamque propriam.
28. Quæcumque mortalis sufficere potest, & nonnunquam venialis.
29. De forma qua ferenda est suspensio.
30. De sine ob quem ferri debet.

22. **D**E causa efficiente D. Anton. 3. par. tit. 27. cap. 4. vers. Ultimo nota, Angelus suspensio num. 3. Tabien. verbo suspensio num. 8. Sylu. eodem verbo quaest. 2. & Nauas in Enchir. cap. 27. num. 39. (communem Summistarum sententiam esse notat Suarez tomo 5. disput. 28. numer. 2.)